

Zondag 3 mei 2026

Wij van Zuid / De Regenboog

Schriftlezing: Lucas 8:4-15

verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

De afgelopen tijd gebeurt het soms zomaar dat iemand ons belt en vraagt: 'Kan ik gedoopt worden?' of 'Kan ons kind gedoopt worden?' En dat is dan niet iemand die hier wel eens komt, maar toch weten ze ons op één of andere manier te vinden.

Ik word heel blij van zo'n telefoontje. Blijkbaar beseft de beller dat geloven iets gaafs is. Er spreekt een verlangen uit om bij God te horen.

Maar als je dan gaat uitleggen hoe dat werkt met de doop... "We willen je heel graag dopen op zondagmorgen zodat we er allemaal bij kunnen zijn. En dat betekent dat je ook bij deze gemeente gaat horen. En mee gaat doen. Je hoeft hier niet iedere zondagmorgen te zijn, maar we vragen wel betrokkenheid. Doop is niet los verkrijgbaar." Als je dat dan gaat uitleggen, kan het zomaar stil vallen aan de andere kant van de lijn. (Niet altijd trouwens...) Geloven is niet een eenmalige happening, maar iets van heel je leven.

Hier moest ik aan denken toen ik het verhaal van de zaaier las. Prachtig beeld. De zaaier die erop uitgaat om te zaaien. Twee beelden. *Planten* (en begieten) als het over het geloof gaat. Planten, één voor één, met veel persoonlijke aandacht. *Zaaien* is veel lossier. Je strooit het geloof in het rond en je zit niet bovenop ieder zaadje om te kijken wat ervan wordt. Niet ieder zaadje komt op. Maar als je veel strooit, zal er vast iets van terecht komen.

In dit verhaal van de zaaier lijkt Jezus een verklaring te geven voor wat we ook om ons heen zien gebeuren: niet alle zaadjes komen op. Dat is *all in the game*. Niet ieder mens laat het Woord van God toe in zijn hart. Wanhoop niet als je om je heen kijkt en je zoveel mensen ziet die niets lijken te hebben met God en zijn liefde en zijn leefregels. Zo gaat het nu eenmaal in Gods koninkrijk. Het gaat niet vanzelf. Het vraagt iets van mensen om met God te leven. En niet iedereen brengt dat op.

Maar ik hoor ook dat Jezus met dit verhaal een beroep op ons doet. Hij stelt ons een kritische vraag: Hoe ontvang jij dat wat God ons te zeggen heeft? Ben jij goede aarde voor het zaad van Gods Woord?

We horen de woorden van Gods liefde. We horen van zijn liefde die voor alles uitgaat, die eerste liefde. We horen van zijn koninkrijk, zijn plannen van vrede, de leefregels die daarbij horen. Allemaal horen we het. Maar wat gebeurt er dan? Wat doen we ermee? Het kan vier kanten opgaan. Dat illustreert Jezus aan de hand van het voorbeeld van de zaaier die zaait.

Er is zaad dat op de weg terecht komt.

Het wordt vertrapt, de vogels eten het op.

Je kunt horen wat God te zeggen heeft en het meteen naast je neerleggen.

"Ja, dat is zo'n verhaal uit een oud boek en mensen denken dat dat dan van God komt. Nou, ik geloof niet in een man op een wolk (ik ook niet, maar dat terzijde). Je moet zelf nadenken." Ik heb iemand wel eens zoiets horen zeggen aan een talkshow-tafel. Iemand die blijkbaar wel eens iets van geloof had gehoord en er direct een karikatuur van maakt en het afserveert.

Het zaad van het geloof is dan kansloos. Jezus ziet er iets van het werk van Satan in, de tegenstander van God. Die je hart zo verhardt dat niets tot je doordringt. Het woord van God wordt platgewalst en opgevreten. Daar zit iets vijandigs in. Wij hebben het hier in de kerk zelden over Satan. Maar die tegenkracht tegen Gods liefde is er wel. Als je je hart hermetisch afsluit voor de zachte krachten van Gods liefde dan heeft die tegenstander vrij spel om dat zaad te vernietigen.

*Er is ook zaad dat op rotsachtige grond terecht komt.
Het ontkiemt, komt een klein beetje op
en dan droogt het uit door gebrek aan water.*

Je kunt horen wat God te zeggen heeft. Je wordt er enthousiast van, maar het schiet geen wortel. Voor het moment geloof je.

Ik moet denken aan een bezoeker van de kerstnachtdienst. 'Wat is dit mooi! Ik kan er weer een heel jaar tegen...' Met andere woorden: ik heb iets prachtigs beleefd en dat is voor mij genoeg. Het is enthousiasme, gedreven door emotie. Er zit zeker ook echte betrokkenheid, maar niet de drive om daar meer mee te doen. Het is de vraag of die eerste emotie zich verdiept. Jezus zegt: Dat enthousiasme is mooi, maar zodra deze mensen het moeilijk krijgen, geven ze op.

Hoe kom je van beginners-enthousiasme naar een geloof wat wortels heeft en stormen doorstaat. Geloven is nu eenmaal niet alleen maar mooi en vreugdevol. Als je gaat geloven om gelukkig te worden, kom je bedrogen uit. Geloven is ook ploeteren. Trouw blijven ook al voel je helemaal niks. Je verantwoordelijk voelen voor de kerk, voor de nood van mensen, en soms wakker liggen om wie je niet kunt helpen. Worstelen met de vraag 'waar is God?' als er zoveel misgaat in de wereld. Gelovigen zijn echt niet altijd blij, toch?

Ook mensen die al jarenlang naar de kerk gaan en geloven, verkijken zich hier soms op. Als je tegenslag krijgt, denk je: waar is God nu? Heb je dan al die tijd gedacht dat geloven je behoedt voor ellende? Sommigen haken dan teleurgesteld af. Blijkbaar is het geloof niet diep genoeg geworteld.

*Er is ook zaad dat tussen de distels valt.
En bij het opgroeien verstikken die distels het zaad.*

Je kunt horen wat God te zeggen heeft en er vervolgens niets mee doen. Omdat je druk bent met van alles en nog wat. Jezus benoemt in drie woorden wat je geloof kan overwoekeren: zorgen, rijkdom en de genoegens van het leven.

'Zorgen' dat kan misverstanden geven. Bedoeld is hier niet de zorg als er iets ernstigs aan de hand is. Een ziek kind, schulden, gezondheidsproblemen, ... Het gaat hier om dagelijkse beslommeringen. 'Wat eten we vandaag?' 'Ik heb niks om aan te trekken.' 'Wanneer gaan we de badkamer aanpakken?' En dat kunnen grote vragen zijn, zeker als je daarbij geldtekort hebt of beperkt bent qua gezondheid, maar dat bedoelt Jezus niet. Hij bedoelt dat je hart zo vol kan zijn van dit soort dingen

dat er voor God geen ruimte meer is. Ik krijg dat gevoel wel eens als ik een lifestyle-magazine doorblader (bij de kapper ofzo). Alsof er maar één ding in het leven belangrijk is: hoe zie jij eruit, hoe ziet je huis eruit en hoe creatief kook je?

Je kan er maar druk mee zijn. Zeker in combinatie met het verlangen om rijk te worden en een prettig leven te hebben. Je wilt best leven met God, zolang dat maar geen hindernis is om je eigen doelen na te jagen. God is voor het stukje 'spiritualiteit'. De rest wordt in beslag genomen door je verlangen naar alles wat mooi is, succes uitstraalt, status geeft, en naar de kick van hoger, verder, nog meer spectaculair.

Als je zo denkt, mag de kerk zich alleen met het geestelijke bezighouden. De kerk moet zich verhouden van politiek. Geen kritische geluiden over klimaat of vluchtelingen. Daar gaat het geloof niet over. En dat is een misvatting. Geloof gaat over **alles** van je leven. Zo niet dan overwoekert alles-van-je-leven je geloof.

Kortom, het goede nieuws van God wordt rijkelijk uitgestrooid over alle mensen. Maar die boodschap slaat niet bij iedereen aan. Soms stuit het op keiharde onwil. Soms wordt het enthousiast ontvangen maar daar blijft het dan ook bij. Soms groeit het aarzelend maar wordt het overwoekerd door al het andere in ons leven. Maar gelukkig is dat niet het hele verhaal.

*Er valt ook zaad in goede aarde.
Het groeit, geeft vrucht, honderdvoudig, veel.*

Je kunt horen wat God te zeggen heeft en daar met een goed en eerlijk hart naar luisteren. Je laat het goede nieuws van Gods liefde toe in je hart. Je koestert het, je leeft ernaar. En je houdt het vol. Je geeft niet op. Dan gaan gaat er iets groeien.

Wat is dus het geheim van groei?

1 ontvankelijkheid

Horen met je hart. Op allerlei plekken kun je Gods boodschap horen. In de kerk, als je thuis je bijbel-app of de bijbel zelf erbij pakt, maar hoe luister je dan? Neem je echt de tijd? En stel je jezelf open voor die boodschap? Niet alleen als het een mooie boodschap is, die precies op het goede moment komt en jou geeft waar je naar verlangt. Maar ook als het lastige weerbarstige woorden zijn? Sta je open voor het hele pakket? "God heeft je lief" én "Volg Mij!"

2 koesteren

Koester die woorden van Gods liefde. Hou ze dichtbij je. Koesteren is het tegenovergestelde van 'van je lijf houden.' Je draagt het op je hart. Je beseft hoe waardevol het is voor heel je leven.

3 volhouden

En hou dat vol. Wees standvastig... Niet alleen op dat ene prachtige moment, maar iedere dag weer. Niet alleen als je er zin in hebt en energie voor hebt, maar ook als je hoofd er helemaal niet zo naar staat. Je geeft nooit op. Dat is discipline. Zoals op de sportschool. Zit je op die fiets in een groepsles. Je bent een half uur bezig en hebt echt geen zin meer. En toch ga je door. Daar heb je ook echt die andere mensen en een beetje sociale druk voor nodig. Maar je hebt zelf gekozen om te gaan. Je geeft niet op. Ook als er aan je geloof geschud wordt, omdat je heftige dingen mee-maakt, omdat er een groot verdriet in je leven is, ook dan: blijf bij God! Worstel met Hem, als dat bij je past. Stel Hem al je vragen. Zoek God. Zwijg met God. Laat God in je leven blijven bij alles.

Als we zo het woord van God ontvangen en daarin volhouden, dan groeit er vrucht. Ook in onze kerk hier in zuid. Al die mooie dingen van het Toekomstplan zijn vruchten: groeien in enthousiasme, groeien met mensen - meer mensen -, groeien in zichtbaarheid (iets betekenen in de samenleving) en groeien in geloofsverdieping. Dat zijn geen dingen die je 'maakt' en in eigen hand hebt.

Het groeit als wij ons echt geven in het geloof, met hart en ziel, met lange adem.

Als wij goede grond zijn, dan zullen er vruchten groeien, veel vruchten, honderd keer zoveel als waarmee het begint.

Amen.